

NÁVRAT DO KALLENIE

Jiří Grim

Jiří Grim

NÁVRAT DO KALLENIE

Tribun EU
2013

Jiří Grim

NÁVRAT DO KALLENIE

© Jiří Grim, 2009

*Věnováno mojí milé Aničce.
(I když fantasy nikdy nechce číst.)*

J.G.

Lidé se nepřiblíží bohům ničím jiným, než když se snaží udělat šťastnými jiné.

Cicero

Obsah

Úvod	6
Zpátky na pobřeží	8
Vzpomínka na Glerran	13
Domorodci	24
Stále vpřed	37
Pád podzemní říše	55
Temná sluj	72
Vyjednávači	108
Planina v plamenech	121
Nové království	134
Epidemie	163
Epilog	180

Úvod

Příd' se ostře zařezávala do vody a loď plula pod plnými plachtami směrem na sever. Čerstvý vítr ji hnál téměř maximální rychlostí k rodnému pobřeží. Loď prorážela šedozelelou vodní masu a slaná vodní tříšť mu skrápěla tvář.

Maualí se pevně držel lanoví a kromě pohledu vpřed se jen občas podíval zpět na hlídku sedící nahoře na stěžni. Hlídka ale zůstávala v klidu, na to aby viděla zemi, byli ještě pravděpodobně příliš daleko. Loď plula na hrotu šípovité sestavy válečných korábů, které s odstupem pluly za vedoucí lodí a chránily zepředu a z boků bachraté dopravní lodě dopravující vojsko, zbraně, materiál a potraviny. Maualího by před deseti lety nikdy nenapadlo, že se z hrstky uprchlíků před Zehyry v tak krátké době stane taková mohutná válečná síla.

Bylo jich několik set na pár lodích, když zakotvili u ostrova Glerran rádi, že unikli ze smrtícího zehyrského sevření. Potom se jim podařilo v průběhu dalších týdnů zachránit další stovky uprchlíků, ať už umírajících žízni na moři na menších člunech nebo i přímo z pobřeží Kallenie obsazené Zehyry. Na začátku založili malou osadu, ze které se posléze stalo hlavní město Darlez a snažili se pouze přežít. Výhodou bylo, že Glerran byl velmi úrodný a pokrytý hlubokými lesy, ve kterých se prohánělo velké množství zvěře. Jak zjistili při dalších výpravách, bylo na ostrově i množství nerostných surovin, které jim přišly velmi vhod. Ale k tomu došlo až později. Nejdříve si zřídili obydlí, založili pole, vystavěli molo a začali rybařit. Výpravy do okolních lesů přinášely množství ulovené zvěře, dřeva a divokých plodin. Nakonec osadu obehnali ohradou z kůlů ve výši tří loktů a vystavěli strážní věž. Když si zabezpečili základní životní potřeby,

začali se rozhlížet i po vzdálenějším okolí. Osadníky vedl čaroděj Anthausil, který řídil celé dění... .

„Země, země!“ ozvala se hlídka na stěžni a Maualí se vytrhl ze vzpomínek. Odešel z přídě ke stěžni a rychle vyšplhal nahoru. Tam se mu v dáli zjevily vrcholky pohoří Kallar a po nějaké chvíli i tenká linie pobřeží. Na jeho znamení se rozezvučel roh na velitelské lodi a celá sestava zpomalila. Potom na obou křídlech vyrazily vpřed dopravní lodě s plochým dnem naložené jízdou a doprovázené částí válečných lodí. Jízda měla po vyloštění za úkol z boků i ze směru od pevniny obklíčit přístavní město Meonry tak, aby se žádný posel nemohl dostat z města a přinést Zehyrům zprávu o vyloštění nepřátel. Maualí jí dal potřebný čas a poté vyrazil přímo vpřed k Meonry s hlavní sestavou.

Chvíli pluli nepozorováni, ale zanedlouho se ozval dlouhý výstražný zvuk rohu a z prvních lodí mohli vidět na vlastní oči, jak se v přístavišti a na hradbách začínají hemžit postavičky. Na Maualího pokyn se rozezněly rohy na všech korábech a strach padl na Meonry. Takový byl začátek návratu Maualího do rodné Kallenie.

*Kapitola první***Zpátky na pobřeží**

Ve vzduchu se vznášel dým z požárů a hlavní brána pevnosti dosud odolávala náporu kamenných trocků, kteří nedbajíce na déšť šípů a oštěpů beranidlem neúnavně bušili do jejích křídel.

Maualí zaujal místo na strážní věži poblíž vjezdu do přístavu, odkud měl nejlepší přehled o dění v přístavu a ve městě. Přímo pod ním dohořivaly zbytky lodí, kterým jeho loďstvo zabránilo v odplutí, zapálilo je a potopilo. Jejich posádky, v nichž měli převahu Sammariové, se málokdy vzmohly na účinný odpor a nyní se jejich mrtvoly pohupovaly poblíž hořících trosek.

Na molu vládl horečný ruch, protože stále připlouvaly další a další lodě, ze kterých se postupně hrnula celá invazní armáda. Občas to zaskřípalo, neboť míst u mola bylo pro takové množství plavidel málo, a tak se občas prázdná odplouvající loď přimotala do cesty některé plně naložené, která hledala místo k uvázání. Celkově však vyloďování probíhalo celkem v pořádku, proto se Maualí obrátil směrem k městu. Tam viděl jak jeho pěchota postupně likviduje všechna místa odporu. Nepřátelé se drželi pouze v některých větších budovách a na částech hradeb a několika obranných věžích.

Největší centrum odporu však představovala pevnost, do níž se stáhla většina zehyrské posádky a ti Sammariové a trapajlíci, kteří k tomu měli dostatek času.

V Maualím dosud přetrvával sváteční pocit, který zakusil, když z lodního můstku vkročil po letech na rodnou zemi. To mu však nijak nebránilo v řízení bojových akcí. Nutně se potřebovali zachytit na pobřeží a opřít se o opevněné město, jestliže chtěli napadnout Zehyry. Zatím moment překvapení byl na jeho straně, ale ten nemůže trvat věčně a musí počítat s tím, že se za nějaký čas Zehyrové a jejich spojenci vzpamatují a semknou se k odporu.

Potom si Maualí všiml, že se nějaký jezdec prodírá ke strážní věži a obtížně si razí cestu proti proudu oddílů vystupujících z lodí. Snad to bude posel od Gomdrsola. Zanedlouho se ozval dupot na dřevěném schodišti a stráž vpustila hliněného trorka, který pozdravil Maualího a i důstojníky a mágy, kteří stáli za Maualím. Potom Maualímu podal pergamen se zprávou. Maualí rozlomil pečeť a přelétl obsah očima a potom sdělil všem přítomným:

„Generál Gomdrsol píše, že uzavřel neprodyšný kruh okolo Meonry a chytil několik poslů a uprchlíků z města. Také zajal celou karavanu, která sem mířila. Závěrem píše, že vyslal několik průzkumných skupin do hloubi Kallenie. Potřebuje ale více vojáků.“

Maualí se rozhlédl po přítomných důstojnících:

„Wane, vezmi svoje pěšáky, a odveď je ke Gomdrsolovi. Ucpěte každou možnou skulinku. Nechci, aby nám unikl byt i jeden jediný Zehyr, Sammarijec nebo trpajzlík.“

Důstojník pozdravil a odešel a Maualí o svém rozhodnutí napsal Gomdrsolovi. Zprávu předal trorkovi, který pak také odchvátal.